

Arrest

nr. 219 219 van 29 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 7 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat F. JACOBS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Soedanese nationaliteit en werd geboren op 28/05/1977 in Shandi. Toen u 21 jaar oud was sloot u zich aan bij het Soedanese leger waar u voor de medische eenheid ging werken. U verklaarde toen al politiek actief te zijn en te ijveren voor een democratisch en seculier Soedan. U begon daarom in de jaren negentig al manifestaties te organiseren tegen de Soedanese autoriteiten. Na 2011 verliet u dan, met de rang van luitenant kolonel, het Soedanese leger en richtte u samen met anderen een politieke partij op, het Nationaal front voor de Soedanese toekomst, die u probeerde te laten registreren maar dit werd geweigerd door de Soedanese autoriteiten.

Tussen 2013 en 2015 werd u driemaal gearresteerd door de Soedanese autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten. Op 28 november 2015 vertrok u dan uit Soedan en ging u met het vliegtuig naar Turkije waarna u in februari 2016 naar Griekenland ging. Op 8 oktober 2017 reisde u door naar België waar u internationale bescherming verzocht op 12 oktober 2017.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen over uw medische problemen blijkt immers dat u concentratieproblemen hebt en niet lang kon stilzitten. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er u, doorheen uw 5 persoonlijke onderhouds op het CGVS, voldoende mogelijkheden tot pauze geboden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste moet er vastgesteld worden dat u voortdurend tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande uw drie verklaarde arrestaties in Soedan.

Bij DVZ verklaarde u dat u in Soedan, tussen 2013 en 2015, driemaal arbitrair werd opgepakt en dat het zomaar willekeurig was. **U zei dat u de eerste keer drie maanden werd vastgehouden, de tweede keer twee maanden en de derde keer 1 maand** (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).

Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u de data die u bij DVZ gaf wilde corrigeren en u zei dat u **voor de eerste keer gearresteerd werd in Soedan in de elfde maand van 2013 en dat u toen 1 maand opgesloten werd**. De tweede keer werd u gearresteerd en opgesloten in de 4de en 5de maand van 2014 en **de derde keer werd u opgepakt en voor 3 maanden opgesloten** tijdens de eerste 3 maanden van 2015 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS1 p.3).

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud zei u dan dat u voor de eerste keer gearresteerd werd in Soedan in **augustus 2013** en 1 maand vastgehouden werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.12).

Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u voor de eerste keer opgepakt werd in Soedan **begin 2014 en dat u toen 1 maand vastzat**. **Er werd u dan uitdrukkelijk gevraagd of de dag van uw eerste arrestatie plaatsvond begin 2014, waarop u dit bevestigde**. U werd toen geconfronteerd met uw verklaringen die u eerder deed op het CGVS, namelijk dat u reeds de data november en augustus 2013 opgegeven had als datum waarop uw eerste arrestatie zou plaatsgevonden hebben. U zei daarop dat u "alle documenten" afgegeven had en dat het misschien niet rechtgezet werd. U werd er toen op gewezen dat u die verschillende data zelf had gegeven tijdens uw persoonlijke onderhouds op het CGVS maar u begon over fouten bij DVZ die niet aangepast werden. U werd er toen opnieuw op gewezen dat het niet over aanpassingen van fouten ging maar dat u deze data zelf op het CGVS gegeven had. U zei daarop dat deze data dan "verkeerd genoteerd" werden en dat het deze keer moest kloppen; **u werd vanaf begin 2014 tot in 2015 3 keer gearresteerd en zat de eerste keer 1 maand vast, de tweede keer 2 maanden en de derde keer 3 maanden** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3 p.14).

Er werd u toen gevraagd of u het over het document van de organisatie METAdrasi had (zie groene map in het administratief dossier) toen u zei dat u een document had neergelegd met de correcte data van uw arrestaties.

U zei dat u het inderdaad over dit document had en toen u er dan op gewezen werd dat in dit document ook staat dat u voor de eerste keer opgepakt werd in 2013, sprak u zichzelf opnieuw tegen en zei u dat u inderdaad voor de eerste keer opgepakt werd eind 2013.

Er werd u dan opnieuw gevraagd of u nu voor de eerste keer opgepakt werd in 2013 of in 2014. U zei dan dat men een onderscheid tussen de arrestatie en de inval /aanval moest maken en dat ze voor de eerste keer bij u thuis kwamen eind 2013 maar dat u toen niet meegenomen werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3p.14). Hoewel er dus, zoals hierboven beschreven, uitdrukkelijk naar de datum van uw arrestatie gevraagd werd, verklaart u nu dat de verwarring over de datum van uw eerste arrestatie zou liggen aan het feit dat ze eerst bij u thuis binnenvielen maar dat u pas later gearresteerd werd, iets wat u opmerkelijk genoeg pas voor het eerst verklaarde tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bovendien kan deze uitleg allerminst overtuigen aangezien er u uitdrukkelijk gevraagd werd naar de datum van uw arrestatie, niet naar de datum van de inval in uw huis voorafgaand aan uw arrestatie.

Wanneer er u dan opnieuw gevraagd werd wanneer u voor de eerste keer gearresteerd werd in Soedan, zei u dat u vrijkwam begin 2014 maar gearresteerd werd eind 2013 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3p.15).

Er moet dus vastgesteld worden dat u voortdurend tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de datum van uw eerste verklaarde arrestatie in Soedan en dat u hier geen aannemelijke uitleg voor hebt.

*Toen er u dan tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd wanneer u voor de eerste keer opgepakt werd in Soedan, zei u dat dit in **september 2013** gebeurde toen ze u oppakten tijdens de nacht toen u lag te slapen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS4 p.3). Ook later tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u voor de laatste keer een manifestatie in Soedan organiseerde in juni 2013 en dat ze u een paar maanden later arresteerden, in september 2013 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS4 p.4).*

Niet alleen betreffende de data en de duur van uw arrestaties in Soedan legde u tegenstrijdige verklaringen af, ook over de manier waarop u vrij kwam uit de gevangenis legde u tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u vrijkwam na uw tweede arrestatie door een "lange arm". Toen er u gevraagd werd om dat uit te leggen, zei u dat uw collega's van het leger bemiddeld zouden hebben voor u bij de militaire inlichtingendienst (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.14).

Toen er u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd hoe u vrijkwam na uw tweede arrestatie, zei u dat ze u na zware martelingen bij u thuis op straat hebben gegooid. Toen er u dan gezegd werd dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaard had dat dit de manier was waarop u vrijkwam na uw eerste arrestatie (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.13), zei u dat ze u na uw eerste arrestatie neergooiden aan de deur van uw huis en na uw tweede arrestatie op straat. U werd er dan op gewezen dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaard had dat u na uw tweede arrestatie vrijkwam door de lange arm van uw collega's. U zei daarop dat dit was hoe u vrijkwam na uw derde arrestatie maar niet na uw tweede arrestatie. Toen er u dan gezegd werd dat dit uw verklaringen waren die u eerder aflegde, ontkende u dit dan gewoon en zei u dat u toen gezegd zou hebben dat dit was hoe u na uw derde arrestatie vrijkwam (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3 p.17).

Ook wat betreft de reden waarom u vervolgd zou worden door de Soedanese autoriteiten, namelijk uw verklaard politiek activisme, moet er vastgesteld worden dat deze niet geloofwaardig is.

*Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u dat u "**geen lid van een partij, beweging of organisatie bent** maar dat u wel voor de rechten van de mens bent en voor vrijheid". U zei verder dat u opgepakt werd **omdat u een partij wilde oprichten** "voor al de Soedanezen", de democratische partij van Soedan voor de toekomst. Over deze nog op te richten partij zei u dat er **nog geen echte leden waren, enkel sympathisanten en mensen die hielpen** (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).*

Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS zei u dat u en uw partij al in 2010 de richtlijnen van deze partij aan het voorbereiden waren, dat jullie een vaste plaats hadden, dat er **geen voorzitter was maar enkel leden en dat u het enige nog levende lid van deze partij zou zijn** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS1 p.11).

Toen er u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd wanneer u het idee had om een partij op te richten, zei u dat het een gemeenschappelijke beslissing was met andere mensen en dat die beslissing genomen werd **begin 2014**. U zei dat het idee al langer bestond maar dat de definitieve beslissing om de partij op te richten, begin 2014 werd genomen. U zei daarna dat het idee voor de partij eigenlijk begin 2014 kwam maar dat de partij toen niet effectief opgericht werd en dat dit pas in 2015 gebeurde. U zei dat jullie op het idee kwamen in 2014 en dat alles daarvoor "persoonlijke activiteiten waren, uitgevoerd door u in het geheim" (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.9). Toen u er dan op gewezen werd dat in het manifest van uw partij, dat u zelf neerlegde (zie groene map in het administratief dossier) staat dat uw partij, het Nationaal democratisch front voor de toekomst van Soedan opgericht werd in 2010, zei u dat u zelf het manifest "discreet" opstelde in 2010 maar dat u het niet publiek gemaakt hebt toen. Wanneer u er dan op gewezen werd dat dit betekent dat het idee voor uw partij al langer bestond dan 2014, zei u dan dat u persoonlijk wel al dat idee had maar dat u over de datum (2014) sprak waarop u "samen met anderen op het idee kwam" (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.9).

In het door u neergelegde manifest staat nochtans, letterlijk, het volgende geschreven: "Het Nationaal Democratisch Front voor de Soedanese toekomst is een seculier front (geen islamitisch front). De liberale leiders en de leden van dit front zijn allemaal van Soedanese afkomst. **Dit front werd opgericht in het jaar 2010 onder de slogan: Stabiliteit, eenheid en ontwikkeling voor alle Soedanezen.**

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS zei u verder dat uw partij geregistreerd werd maar dat ze daarna geschrapt werd omdat het een seculiere partij is. De beslissing om uw partij te laten schrappen was volgens u "een beslissing van de Soedanese inlichtingendienst en van de Soedanese president met steun van Saudi Arabië". **U zei dat uw partij eind 2014, begin 2015 geregistreerd werd en geschrapt werd begin 2015**. U zei dat u het zich nog zeer goed herinnerde dat het begin 2015 was omdat u direct daarna gearresteerd werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.10).

Toen er u tijdens uw vijfde persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd wanneer u de procedure begon om uw partij te laten registreren, zei u dat u deze begon in **het begin van 2010**, met behulp van advocaten. Gevraagd wat deze advocaten dan moesten doen om uw partij te laten registreren, zei u dat ze naar "het kantoor voor partijen te laten registreren" gingen in Khartoem, dat ze de partij daar lieten registreren maar dat de Soedanese veiligheidsdiensten (NISS) dit stopten omdat de helft van jullie leden christenen zijn en een van de doelen van de partij de scheiding van religie en staat is. De Soedanese veiligheidsdiensten annuleerden de registratie van uw partij drie maanden na de registratie en daarna werkten jullie verder in het geheim. Gevraagd of u zich dan als voorzitter van deze partij liet registreren toen u de partij liet registreren, zei u dat u zich als voorzitter liet registreren en dat dit niet langer geheim was nadat jullie de partij lieten registreren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS5 p.7).

Verder zei u tijdens uw vijfde persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u, samen met 11 andere leden van uw partij gearresteerd werd in januari 2015. Gevraagd hoeveel er werden vrijgelaten, zei u dat ze niet vrijgelaten werden maar dat er waren die konden ontsnappen met de hulp van officieren naar Egypte of Libië en dat er nog 5 leden in de gevangenis zouden zitten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5-6).

Over uw politieke partij of nog op te richten partij verklaarde u dus bij DVZ dat u deze nog moest oprichten en dat er geen leden waren maar enkel sympathisanten. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u dan dat er leden waren maar geen voorzitter en dat u het enige nog levende lid bent van deze partij. Tijdens uw vijfde persoonlijk onderhoud zegt u dan weer dat u zich in 2010 liet registreren als voorzitter van deze partij en dat er verschillende leden konden ontsnappen uit de gevangenis en er nog 5 zouden vastzitten. In het manifest van uw partij dat u zelf neerlegde staat te lezen dat deze partij opgericht werd in 2010. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud zei u dat uw partij geregistreerd werd als politieke partij in 2015. Tijdens uw vijfde persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u dan dat u uw partij liet registreren in 2010.

Ook wat de doelstellingen en het partijprogramma van de partij die u al dan niet nog moest oprichten betreft, moet vastgesteld worden dat deze enkel uit algemeenheden en weinig realistische of allerm minst concrete doelstellingen bestaan. Gevraagd om uw partijprogramma, buiten het streven naar een scheiding van staat en religie, samen te vatten, had u het over "de economische situatie in Soedan beter maken, het stoppen van migratie, de oorlogen stoppen in Soedan, racisme en discriminatie stoppen en goede relaties met de buurlanden opstarten. Gevraagd hoe u dan de oplossing voor het conflict in Darfoer zag, gaf u het vage antwoord dat er een politieke oplossing nodig is, dat er wapens moeten verzameld worden, El Bashir gearresteerd moet worden en dat er "samen moet onderhandeld worden over het conflict" (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS5 p.7-8). U verklaarde ook dat uw partij de steun zocht van Zuid-Sudanezen omdat jullie vinden dat Soedan "nog steeds het Soedan van voor de scheiding was" en dat jullie de steun nodig hadden van de mensen van het Zuiden. Gevraagd hoe u dan deze hereniging van Soedan zag, gegeven het feit dat de mensen in Zuid Soedan voor de splitsing stemden tijdens een referendum, was uw antwoord enkel dat u begreep dat ze daarvoor stemden maar dat "Soedan nog steeds hetzelfde is voor u en dat u tegen de scheiding bent" (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS5 p.8).

Opmerkelijk genoeg staat er in het manifest van uw partij, dat u zelf neerlegde, te lezen dat uw partij wil dat er militaire, veiligheids-en handelsbetrekkingen worden opgericht tussen de staten Soedan en Zuid Soedan (zie punt 20 manifest in de groene map in het administratief dossier).

U verklaarde ook dat u een visum voor Zwitserland zou aangevraagd hebben in 2015 omdat u daar asiel wilde aanvragen maar de Soedanese regering heeft een goede relatie met Zwitserland en is actief daar en u wilde naar Zwitserland gaan om "het beeld te verduidelijken." U zei dat u bewijzen tegen de Soedanese regering had, dat er al 30 jaar lang geld wordt bewaard door Al Bashir in Zwitserland en dat u deze bewijzen persoonlijk moest gaan bezorgen aan Soedanese opposanten die in Zwitserland verblijven. Gevraagd wat ze met die bewijzen zouden doen zei u dat ze deze aan de "internationale instanties" gingen bezorgen om die grote bedragen terug te krijgen omdat het bedragen van het volk zijn die op een persoonlijke rekening staan. Gevraagd wat het concrete plan dan was en wat er dan met het geld ging gebeuren eenmaal deze informatie naar buiten zou komen, bleef u opnieuw erg vaag en zei u dat het "bewaard ging worden door de internationale waarnemers", dat het geld is van Soedanese olie en dat het volk er recht op heeft. Opnieuw gevraagd wat het plan dan was, aan wie dat geld dan gegeven moest worden, zei u enkel dat jullie er gebruik van wilden maken om projecten mee uit te voeren. Wanneer die vraag u dan opnieuw gesteld werd, zei u dat het geld naar de nieuwe regering zou gaan, na het aftreden van Bashir, dat alles onder de controle van internationale waarnemers zou gebeuren en dat "de VN in dit geval verantwoordelijk zou zijn". Gevraagd of dit dan al eens gebeurd was, dat de VN zou gaan controleren welk geld er op een Zwitserse bankrekening staat, zei u dat het mogelijk zou zijn met een bevel van de internationale rechtbank in Den Haag, want die zouden op de hoogte zijn van de rekeningen van de National Congress Party (heersende partij in Soedan, verder NCP) (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 3p.8). Ook hier moet dus vastgesteld worden dat u er niet in slaagt om uw verklaringen over uw politiek activisme tegen de Soedanese regering ook maar enigszins concreet te maken.

Toen er u dan gevraagd werd aan welke Soedanese oppositiepartij in Zwitserland u deze documenten wilde bezorgen, zei u dat u geen specifieke partij in gedachten had en noemde u als voorbeeld de partijen Hizb Al Uma en het SPLM, waarover u verklaarde dat ze nu uit twee (fracties) bestaan, in het noorden en in het zuiden (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 3 p.8). Toen er u dan gezegd werd dat het SPLM uit het noorden (verder SPLM-N, zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier) ook uit twee fracties bestaat en er u gevraagd werd of u weet uit welke 2, zei u dat er maar 1 is, onder 1 verantwoordelijke, Yasser Arman. Er werd u dan opnieuw gezegd dat het SPLM-N uit twee fracties uiteen viel en er werd u gevraagd of u daar iets van wist. U zei dat u daar niet goed van op de hoogte was, dat deze partij werd opgericht in het zuiden en dat Yasser Arman van het noorden is (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 3p.8). Toen er u dan opnieuw gezegd werd dat het SPLM-N ook opgesplitst werd, zei u dat er 1 tak gewapend is en de andere "de burgerbeweging". Er werd u dan gezegd dat een van deze SPLM-N fracties geleid wordt door Malik Agar en er werd u gevraagd of u weet wie de andere fractie leidt, vroeg u zich af of het Jibril Ibrahim of Abdul Mohamed El Nur was, twee leiders van andere Soedanese rebellenbewegingen (zie informatie in de blauw map in het administratief dossier). Gevraagd of u de naam Al Hilu kent, zei u dat hij geen leider was in het begin en dat ze allemaal onder Yasser Arman vielen en dat Yasser Arman de "enige leider in het noorden is". Al Hilu zou volgens u enkel de militaire vleugel zijn en u erkent dat niet. Ook Malik is een militair en u geeft geen erkenning aan militaire vleugels want een politieke partij moet een burgerbeweging zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 3p.9).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Malik Agar de leider werd van het SPLM-N bij de oprichting ervan in 2011. Verder blijkt dat Yasser Arman in 2010 de oorspronkelijke presidentskandidaat was voor het (toen nog eengemaakte) SPLM in de laatste presidentsverkiezingen voor Zuid Soedan zich afsplitste in 2011 maar dat hij uiteindelijk besloot deze verkiezingen te boycotten. Na de onafhankelijkheid van Zuid-Soedan werd het SPLM-N opgericht met Malik Agar als voorzitter en Yasser Arman als secretaris generaal. Nadat Al Hilu, na een coup, de voorzitter werd van het SPLM-N in 2017, kwam het in 2018 tot een splitsing van de partij en rebellenbeweging SPLM-N die nu uit een fractie Agar en een fractie Al Hilu bestaat. Dat u, als politiek activist die zou geprobeerd hebben om het SPLM te contacteren in Zwitserland, niet zou weten dat Malik Agar de voorzitter van het SPLM-N werd en dat deze beweging nu uit twee fracties bestaat is niet aannemelijk. Yasser Arman was inderdaad de leider en het gezicht van het SPLM tot de afsplitsing van Zuid Soedan. Het is opmerkelijk dat uw kennis over het SPLM en SPLM-N niet verder dan de gebeurtenissen van 2010 reikt.

Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat Mussa Hilal gearresteerd werd in Soedan omdat hij "veel bewijzen" zou hebben tegen Bashir en zei u dat Ahmed Haroun ook spoorloos zou zijn. Er werd u dan gezegd dat Ahmed Haroun tegenwoordig gouverneur is in Soedan, waarop u zichzelf ogenblikkelijk tegensprak en zei dat Ahmed Haroun momenteel gouverneur is van Zuid Darfoer (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3 p.12). Toen er u dan gezegd werd dat Ahmed Haroun de gouverneur van Noord Kordofan was, ontkende u dit en sprak u zichzelf opnieuw tegen door te zeggen dat hij van Zuid Darfoer is maar nu gouverneur van Noord Darfoer zou zijn en dat hij gouverneur van Zuid Darfoer was toen u vertrok (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3 p.13).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Ahmed Haroun de gouverneur van Zuid Kordofan was van 2009 tot 2013 en gouverneur werd van Noord Kordofan in juli 2013. Ahmed Haroun was nooit gouverneur van een van de 5 provincies in Darfoer maar was, als minister van binnenlandse zaken verantwoordelijk voor de Darfur Security Desk van 2003 tot 2005 waar hij verantwoordelijk was voor het coördineren van de verschillende actoren die aan de kant van de Soedanese autoriteiten vochten in het conflict in Darfoer. Omwille van zijn rol in het conflict in Darfoer is Ahmed Haroun een van de 4 Soedanezen tegen wie een arrestatiebevel werd uitgevaardigd door het Internationaal Strafhof voor oorlogsmisdaden. Het gegeven dat u foutieve verklaringen aflegt over Ahmed Haroun ondergraaft dan ook verder uw, door u verklaarde, profiel als politieke activist in Soedan.

Tijdens uw vijfde persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat men in het leger wilde dat u lid zou worden van het NCP en dat het zelf de minister van defensie was die dit bevel gaf aan de directeuren van de Soedanese veiligheidsdiensten (zie persoonlijk onderhoud CGVS5 p.9). U zei dat men wilde dat u lid werd van hun partij omdat ze niet wilden dat u een getuige zou worden van het Internationaal Strafhof. Gevraagd wat het dan is dat u weet dat u een getuige zou kunnen maken voor het Internationaal Strafhof, zei u dat u documenten, foto's en bewijzen hebt van corruptie tussen Soedan en andere landen en bewijzen van corruptie in het Soedanese leger maar dat u deze bewijzen verloor in Griekenland.

Dat de Soedanese minister van defensie wilde dat u lid werd van het NCP omdat u anders getuige zou kunnen worden voor het internationaal strafhof is, gezien uw weinige kennis over een van de 4 personen van de Soedanese overheid tegen wie er een arrestatiebevel werd uitgevaardigd, niet aannemelijk.

Toen u er dan op gewezen werd dat het Internationaal strafhof niet op zoek gaat naar bewijzen van corruptie van de Soedanese overheid aangezien dit hun bevoegdheid niet is, zei u dat u denkt dat ze nu bij het Internationaal strafhof wel bewijzen willen verzamelen over de corruptie in Darfoer en het geld voor de ontwikkeling van Darfoer dat buiten Soedan gesmokkeld wordt en dat ze officieren zoeken als getuige van de genocide in Darfoer.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat het Internationaal strafhof zich niet bezig houdt met onderzoeken naar corruptie maar een hof is voor het vervolgen van genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden.

Hoewel u dus zichzelf wil afschilderen als een politieke activist uit Soedan van wie zelfs de Soedanese minister van defensie zou gewild hebben dat hij lid werd van het NCP omdat u anders zou kunnen getuigen voor het Internationaal strafhof, moet er vastgesteld worden dat u eigenlijk niet eens weet waar dit Hof zich mee bezig houdt. Dat u verkeerdelijk verklaarde dat Ahmed Haroun, 1 van de slechts 4 Soedanezen tegen wie een arrestatiebevel werd uitgevaardigd door het Internationaal Strafhof, gouverneur in Noord en Zuid Darfoer zou geweest zijn toont verder aan dat u maar erg weinig weet van het onderzoek naar oorlogsmisdaden en genocide in Darfoer dat gevoerd wordt door het Internationaal strafhof.

Tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat de laatste manifestatie die u in Soedan zou georganiseerd hebben plaatsvond in juni 2013 en dat er toen betoogd werd tegen de "financiële en politieke corruptie, voor de scheiding van religie en staat en tegen de hoge prijzen van de levensbehoeften". U zei verder dat er toen ook leden aanwezig waren van het SPLM, Hizb Al Umma en leden van JEM (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS4 p.4).

Toen er u dan gevraagd werd of u dan niet SPLM-N bedoelde, zei u dat er toen geen verschil was, dat de mensen toen de SPLM vertegenwoordigden en dat het meteen na de scheiding van Soedan was. Zoals hierboven al aangehaald blijkt nochtans uit informatie dat het SPLM-N in 2011 werd opgericht nadat Zuid Soedan zich van Soedan afsplitste en SPLM dus een Zuid Soedanese partij werd. Dat u dan verkeerdelijk verklaart dat er in 2013 geen verschil was tussen een noordelijke en zuidelijke tak van het SPLM ondergraaft verder uw profiel als politieke opposant van het Soedanese regime. Verder betekent dit ook dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over manifestaties die u in 2013 in Soedan zou georganiseerd hebben samen met leden van SPLM aangezien die partij (de eengemaakte SPLM) toen niet meer bestond.

Aangezien u verklaarde dat u toen ging manifesteren om een scheiding tussen religie en staat te eisen, werd er u gevraagd of u weet wat de andere partijen die toen aanwezig waren, Hizb Al Umma, SPLM en JEM daarover denken. U zei daarop dat de Umma partij een islamitische partij is **en de SPLM ook. Gevraagd wat de beweging JEM daarover denkt, zei u dat zij daarmee akkoord gingen.** Toen er u dan gevraagd werd of JEM geen islamitische beweging is zei u dat het "niet allemaal moslims zijn" (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS4 p.5).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat JEM een islamitische beweging is die de scheiding van staat en religie verwerpt. Verder blijkt uit informatie dat het SPLM en het SPLM-N seculiere partijen zijn. **Dat u dan verklaart dat JEM akkoord met u ging en aanwezig was op een manifestatie om de scheiding tussen staat en religie te eisen terwijl het SPLM daar tegen zou geweest zijn, ondergraaft verder volledig uw profiel als politiek opposant van Soedan.**

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.11) verklaarde u dat u ook contact zou gezocht hebben met leden van JEM in het buitenland, u zou zelf contact gezocht hebben met familieleden van Gibril Ibrahim (de oprichter van JEM die overleed in december 2011) en Khalil Ibrahim (huidige leider van JEM en broer van Gibril Ibrahim, zie informatie in de blauwe map). Dat u dan niet eens zou weten dat JEM de scheiding tussen staat en religie verwerpt, onderstreept nogmaals dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw beweerde contacten met Soedanese oppositiegroepen of rebellenbewegingen in Soedan of in het buitenland.

U verklaarde tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud ook dat u opgepakt werd in september 2013 en dat men toen wist dat u de organisator was van de betoging in juni 2013 en dat ze ook wisten dat er toen leden van het SPLM en JEM aanwezig waren tijdens die manifestatie (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS 4p.5). U verklaarde eerder tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud dat u in 2013 opgepakt werd door acht leden van de inlichtingendienst en veiligheidsdienst (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.12). Toen er u dan gevraagd werd wat men u vroeg over de leden van JEM en SPLM nadat u gearresteerd werd, zei u dat "al wat ze wilden weten over uw partij ging, de naam van uw partij en wat jullie precies doen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS4p.6).

Dat de Soedanese veiligheidsdiensten op de hoogte zouden geweest zijn dat u manifestaties met leden van JEM en het SPLM organiseerde maar u dan geen enkele vraag over deze mensen zouden gesteld hebben, over leden van rebellenbewegingen die een oorlog uitvechten met de Soedanese autoriteiten, omdat ze enkel naar uw partij zouden gevraagd hebben is volstrekt ongeloofwaardig.

Omwille van de bovenstaande argumenten kan er dan ook geen enkel geloof gehecht worden, noch aan uw verklaringen dat u een politieke opposant zou zijn van het Soedanese regime, noch aan uw verklaringen dat u een politieke partij zou opgericht hebben of dat van plan was.

U verklaarde dat u Soedan verliet op 28 november 2015, toen u met het vliegtuig naar Turkije ging (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3 p.4). U reisde met uw paspoort en er staat dan ook een exit stempel in uw paspoort d.d. 28/11/2015 (zie paspoort in groende map in het administratief dossier). U reisde in juli 2015 al eens, gebruikmakend van uw paspoort, van Soedan naar Turkije om na een maand, opnieuw gebruikmakend van uw paspoort, terug te keren naar Soedan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3 p.6-7 en paspoort in de groene map). U verklaarde hierover dat het als "opposant" niet gemakkelijk was om aan een paspoort te geraken omdat u in de gaten werd gehouden door de inlichtingendienst (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3 p.5).

Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen dat u een politieke opposant zou zijn, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat het moeilijk was om aan een paspoort te geraken omdat u, als opposant, in de gaten werd gehouden door de inlichtingendiensten. Er kan dus enkel vastgesteld worden dat u in 2015 Soedan legaal kon verlaten, terug binnenkomen en opnieuw verlaten met uw paspoort.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw Soedanees paspoort, een attest van METAdrassi in het Grieks en in het Engels, uw geboortecertificaat, het manifest van uw partij op email (en de vertaling ervan van het Arabisch naar het Nederlands), 2 e-mails in het Arabisch gericht aan/ ontvangen van de UNHCR d.d. 22/4/2018 (met vertalingen in het Nederlands); emailcorrespondentie met de Zweedse asielinstanties, emailcorrespondentie met Artsen zonder Grenzen, documenten in verband met uw reisweg tot in België en documenten die aantonen dat er bagage van u verloren ging, een medisch attest opgemaakt door dr. Edward G. d.d. 30/4/18, twee attesten van de kinesitherapeut, d.d. 4/5/18 en d.d. 24/1/18, 5 psychologische attesten van de klinisch psychologe Sara E. K., een medisch attest van dr. Edward G. d.d. 18/12/2017, een medisch attest van dr. L. Q. d.d. 15/2/2018, een medisch attest van dr. Laurence L. d.d. 12/10/18, documenten in verband met uw aanvraag tot behandeling bij de artsen van de VZW Contstats en 9 verschillende documenten uit Griekenland (die hieronder verder worden besproken).

Wat betreft uw Soedanees paspoort: noch uw identiteit, noch het feit dat u Soedan verliet met uw paspoort wordt hier in twijfel getrokken. Dit document verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft het attest van METAdrassi: hierin beschrijft een sociaal werker wat u verklaarde over de vervolging en martelingen die u zou ondergaan hebben in Soedan. Zij baseert zich hier dus duidelijk op uw verklaringen. Uw verklaringen over de door u ondergane vervolging in Soedan worden hierboven niet geloofwaardig geacht. Dit document verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft uw geboortecertificaat; uw identiteit wordt hier niet in twijfel getrokken, dit document verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen. Wat betreft het manifest van uw partij op email: zoals hierboven reeds aangehaald legde u verklaringen af, over de datum waarop uw partij zou opgericht zijn, die tegenstrijdig zijn met wat in dit document beschreven staat. Hierboven werd niet geloofwaardig geacht dat u ooit een partij zou opgericht hebben. Dit partijmanifest met 31 weinig concrete en sloganeske punten verandert de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

Wat betreft de 2 e-mails in het Arabisch gericht aan/ ontvangen van de UNHCR d.d. 22/4/2018: in deze e-mails laat u weten aan de UNHCR dat u een politiek vluchteling bent in Griekenland en beklaagt u er zich over dat men geen aandacht geschonken heeft aan uw lijden en uw serieuze problemen toen u eerder met hen contact opnam. Het antwoord van de UNHCR aan u verklaart dat u contact opnam met de verkeerde afdeling en stuurt u andere contactgegevens door. Dit document is allerminst een bewijs van de door u verklaarde ondergane vervolging door de Soedanese autoriteiten en verandert de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

Wat betreft emailcorrespondentie met de Zweedse asielinstanties die u neerlegde; de Zweedse asielinstanties lieten u weten dat ze uw email ontvingen maar geen mensen in dienst heeft die uw taal spreken en vragen u dan ook om uw email opnieuw te sturen, in het Engels of in het Zweeds. Deze email verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen. Wat betreft de emailcorrespondentie met Artsen zonder Grenzen; u kreeg van Artsen zonder Grenzen een email met een automatisch antwoord waarin staat dat ze u bedanken voor uw interesse in een job bij hen. Deze email verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

Wat betreft de documenten in verband met uw reisweg tot in België en documenten die aantonen dat er bagage van u verloren ging: noch uw reisweg, noch het feit dat er bagage van u verloren ging op uw reisweg wordt hier in twijfel getrokken. Deze documenten veranderen de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

Wat betreft het medisch attest opgemaakt door dr. Edward g. d.d. 30/4/18; hierin verklaart de dokter dat u hem zei dat u het medicament Risperdal neemt en dat u de link legt tussen het nemen van deze medicatie en uw overgewicht. Dit document verandert de hierboven gedane vaststellingen niet.

Wat betreft de twee attesten van de kinesitherapeut, d.d. 4/5/18 en d.d. 24/1/18; hierin verklaart hij dat u bij hem behandeld wordt voor een lumbago en uw moeilijkheden met stappen na uw opsluiting en marteling. De kinesitherapeut baseert zich hier duidelijk op uw verklaringen, het is niet aan de kinesitherapeut om de geloofwaardigheid van deze verklaringen na te gaan.

Wat betreft de 5 psychologische attesten van de klinisch psychologe Sara E. K.;

In het attest d.d. 20/09/2017 staat geschreven dat u zich angstig, bedreigd en in gevaar voelt en concentratieproblemen heeft. Verder zou u traumatische herinneringen overhouden aan uw arbitraire arrestaties waardoor u nachtmerries hebt. De psychologe baseert zich hier duidelijk op uw verklaringen, het is niet aan de psychologe om de geloofwaardigheid van deze verklaringen na te gaan.

In het attest d.d. 13/12/2017 staat er verder dat u mogelijke tekenen vertoont van een depressie en dat u vindt dat u onrechtvaardig bent behandeld in Griekenland.

In het attest d.d. 20/09/2017 en 03/05/2018 staat hetzelfde te lezen als in de twee voorgaande attesten.

In het attest d.d. 7/10/2018 staat dat u nog steeds psychologisch begeleid wordt, voor dezelfde verschijnselen die in de voorgaande attesten beschreven wordt. Verder staat in dit attest te lezen dat u voor uw persoonlijke veiligheid vreest gezien uw betrokkenheid bij de "mouvement politique de libération du peuple soudanais." U haalde tijdens uw vijf persoonlijke onderhouden op het CGVS op geen enkel moment aan dat u bij een beweging betrokken was met die naam.

Wat betreft de overige vaststellingen van de psychologe; deze vormen geen bewijs van de door u verklaarde ondergang vervolging door de Soedanese autoriteiten.

Wat betreft het medisch attest van dr. Edward G. d.d. 18/12/2017; hierin worden verschillende littekens vastgesteld op uw beide benen en linkerarm. Deze littekens zouden volgens uw verklaringen veroorzaakt zijn door verwarmd ijzer, een mes, een hond en een slang. Verder wordt er vastgesteld dat u verminderde ijzer – en testosteronwaarden hebt.

Wat betreft de oorzaken van deze littekens; de dokter baseert zich hier duidelijk op uw verklaringen, het is niet aan de dokter om de geloofwaardigheid van deze verklaringen na te gaan. Hierboven wordt uw verklaarde vervolging door de Soedanese autoriteiten niet geloofwaardig geacht. Dit document verandert deze vaststellingen niet.

Wat betreft het medisch attest van dr. L. Q. d.d. 15/2/2018; hierin worden over uw gezondheidstoestand de volgende zaken vastgesteld: een te hoge bloedsuikerspiegel, een ijzertekort, lage testosteronwaarden, normale prolactinewaarden en een tekort aan vitamine D. Ook dit document verandert de hierboven gedane vaststellingen niet.

Wat betreft het medisch attest van dr. Laurence L. d.d. 12/10/18; hierin worden dezelfde littekens vastgesteld als in het medisch attest d.d. 18/12/2017 en dat hierboven al besproken werd. Ook dit document verandert de hierboven gedane vaststellingen dus niet.

Wat betreft de documenten in verband met uw aanvraag tot behandeling bij de artsen van de VZW Contstats, het CGVS trekt hier niet in twijfel dat u deze aanvraag deed. Ook dit document verandert de hierboven gedane vaststellingen dus niet.

Wat betreft de documenten uit Griekenland die u neerlegde; u legde 4 documenten neer van Artsen zonder Grenzen; hierin staat te lezen dat u medische en psychologische hulp kreeg van Artsen zonder Grenzen. De dokter die u behandelde stelde meerdere littekens vast en registreerde verschillende gezondheidsklachten van u. Die zouden veroorzaakt zijn door het geweld dat u ondergaan hebt in uw thuisland. Hierboven wordt uw verklaarde vervolging door de Soedanese autoriteiten niet geloofwaardig geacht. Deze documenten veranderen deze vaststellingen niet.

U legde daarnaast ook een document neer van de politie in Athene, d.d. 26/5/2017 waarin staat te lezen dat u het slachtoffer werd van een diefstal op de metro in Athene waarbij er een zak van u gestolen werd. Ook dit document verandert de hierboven gedane vaststellingen niet.

U legde ook een attest van de Griekse organisatie Praksis neer waarin uw adres bevestigd wordt door een sociaal assistente. Ook dit document verandert de hierboven gedane vaststellingen niet.

Daarnaast legde u ook een psychologisch verslag van het psychiatrisch ziekenhuis in Attica, d.d. 28/3/2017 neer. Dit verslag was grotendeels onleesbaar maar hierin zou bij trauma's, angstaanvallen en psychologische problemen worden vastgesteld. Dit verslag is geen bewijs van de door u verklaarde vervolging door de Soedanese autoriteiten, wat hierboven niet geloofwaardig wordt geacht.

U legde tenslotte ook nog een bevel om het grondgebied te verlaten neer van Griekenland, d.d. 27/2/2016 neer en een document waarin u om kopiees van documenten vraagt. Ook deze documenten veranderen de hierboven gedane vaststellingen niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel wordt aangevoerd: "Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling (verder: Vreemdelingenwet); Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing ; Schending van artikel 3 van het EVRM , Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève ; Schending van Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen; Schending van Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, Schending van artikel 32 van de Grondwet en 57/5 quater van de wet van 15.12.1980".

Verzoekende partij stelt:

"Dat de verzoekende partij niet in het bezit is gesteld van de notities van verhoor en geen copie heeft kunnen bekomen van het administratief dossier, waarvoor aangevoerd werd dat dit te wijten was aan de verhuizing van het CGVS;

Dat indien de verzoekende partij hiervoor begrip heeft, dient te worden vastgesteld dat het de administratie toebehoorde momenteel het nemen van beslissingen te schorsen , indien zij niet in staat was de procedure normaal te doen verlopen, hetzij met inachtneming van de rechten tot inzage of mededeling van het dossier.

Dat de beslissing reeds om die reden dient te worden vernietigd en het dossier te worden doorverwezen naar het CGVS;

*Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing;
Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn.
(...)*

*Dat de beslissing inzake verzoekende partij gemotiveerd wordt door opgesomde tegenstrijdigheden of ongerijmdheden waaruit het CGVS tot de ongeloofwaardigheid van het relaas besloot;
Grotendeels hiervan betreffen het aantal arrestaties, de datum en de plaats waar deze plaatsvonden en de duur van de opsluitingen ;*

Dat de verzoekende partij inderdaad op geen twee achtereenvolgende verhoren in staat was de 4 parameters , - aantal, datum, plaats, duur -, in één en dezelfde volgorde te plaatsen;

Dat vaststaat dat de verzoekende partij , - welke de oorzaak hiervan moge zijn, en al dan niet gelinkt met de opsluitingen waarvan zij in Soedan beweert de slachtoffer te zijn geweest-, sterk psychologisch gestoord is, hetgeen meermaals door verscheidene attesten vastgesteld werd;

Dat het CGVS meent te mogen stellen dat deze attesten geen afbreuk maken aan de vaststelling van ongeloofwaardigheid van het CGVS omdat deze attesten de ongeloofwaardig bevonden feitelijke omstandigheden herhalen, feitelijke omstandigheden die uiteraard door de verzoekende partij verteld werden ;

Het CGVS gaat hiermee echter de vastgestelde symptomen, de psychische stoornissen van de verzoekende partij totaal voorbij;

Het CGVS zegt met geen woord noch dat de therapeut , noch dat de dokter , noch dat de psychiater een vals attest zou hebben opgemaakt of dat zij een verkeerde diagnose zouden hebben gesteld.

Het CGVS zou trouwens niet bevoegd zijn om zulk besluit te treffen;

De vraag die derhalve dient te worden gesteld is of de verzoekende partij al dan niet in staat was om een verhoor te ondergaan en of zij in concreto in staat was om een coherent relaas te maken, van om het even welke gebeurtenis dan ook...

De raadsman van de verzoekende partij betwist dit ten stelligste, daar de verzoekende partij niet in staat was een normaal gesprek te voeren in verband met een vrij courant onderwerp.. zoal haar leven in het centrum, haar medische afspraken, de weg tussen het station en het kantoor;

Het CGVS stelt ten aanzien van de verzoekende partij de nodige maatregelen te hebben getroffen , door haar de kans te bieden regelmatig een pauze te houden in de loop van het verhoor, om haar concentratie problemen en de moeilijkheid lang te kunnen zitten, tegemoet te komen.

Dat pauzeren, kunnen rechtstaan misschien adequate maatregelen zijn om wat zenuwachtigheid tegemoet te komen maar zeker niet om een psychisch , laat staan een psychiatrisch geval tegemoet te komen...

De maatregel is niet adequaat;

Dat de verzoekende partij stelt alleszins herhaaldelijk te zijn gearresteerd, gedetineerd en gefolterd;

Dat zij duidelijk stelt hierdoor een trauma te hebben ondergaan;

Dat de medische diensten alleszins een trauma hebben kunnen vaststellen ondanks het feit dat zij de oorzaak hiervan uiteraard niet kunnen nagaan vermits zij geen ooggetuigen waren van de feiten waarvan de verzoekende partij de slachtoffer beweert te zijn geweest.

Hieruit dient te worden afgeleid dat de verzoekende partij alleszins een trauma heeft opgelopen ; waarmee rekening dient te worden gehouden.

Dat met deze trauma niet adequaat rekening gehouden werd;

Dat verder dient te worden rekening gehouden met het feit dat een slachtoffer van folteringen het uiteraard moeilijk heeft om op heel pijnlijke gebeurtenissen terug te komen en koelbloedig te kunnen aangeven en bespreken;

Dat zoals de meeste Afrikanen, de verzoekende partij reeds moeilijk in tijd en ruimte kan oriënteren. Dat het verloop van de tijd cultureel anders wordt opgepakt dat in Europa, waar tijd geld is en die tijd dus waarde heeft, waardoor tijd attentie wordt gegeven. In Afrika is dit niet het geval , omdat de regio arm is; Tijd wordt niet per uur vergoed, eventueel par dag...

Dat de opgelopen trauma er verder voor zorgt, dat de verzoekende partij totaal verward geraakt als zij aan haar arrestaties , opsluitingen en folteringen herdenkt. Zij heeft degelijk alle ingrediënten onthouden van de voorgevallen maar weet ze niet meer te kunnen classificeren; Concreet welke omstandigheden bij welke arrestatie horen..

De verzoekende partij heeft kunnen uitleggen dat zijvan oordeel is dat zij tot deze toestand is geraakt omdat zij vooreerst diep aangetast werd door de feiten en verder door het feit dat zij arrestaties, opsluitingen en folteringen heel slecht beleefd heeft maar ook geen medische of psychologische bij stand heeft kunnen krijgen;

Er was geen de-breafing noch hulp en de trauma hebben zich opeengestapeld;

De verzoekende partij heeft aangegeven de feitelijke omstandigheden herhaaldelijk opnieuw te beleven ondermeer tijdens nachtmerries;

Dat de verzoekende partij uiteraard geen bewust heeft tijdens de nachtmerries;

Dat zij wakker wordt en niet meer weet waar zij is en vaak een zekere tijd nodig heeft om te beseffen dat zij in België is en dat haar niets meer kan overkomen.

Zij heeft echter zo vaak dezelfde nachtmerries gemaakt met zoveel varianten, dat zij uiteindelijk droom en werkelijkheid niet meer kan scheiden en in de onmogelijkheid verkeert een juiste "volgorde" van de beleven feiten te weergeven.

De verzoekende partij is psychisch niet meer in staat de feiten anders dan chaotisch te weergeven omdat haar gedachtengang chaotisch is en haar persoonlijkheid totaal verbrokkeld is omwille van de beleefde feiten...

Ten onrechte heeft de verwerende partij geen rekening gehouden met de psychische problematiek van de verzoekende partij.

Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: § 2 (...)

In casu werd geen rekening gehouden met de problematiek van de verzoekende partij en wel integendeel werd zij enkel en alleen maar ondervraagd ivm wat precies verwardheid bij de verzoekende partij wekte, zonder rekening te houden echter met de parameters die degelijk telkens voorkwamen als de verzoekende partij haar relaas maakte,

Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming bepaalt dat: (...)

De bestreden beslissing is eigenlijk enkel gebaseerd op tegenstrijdigheden of omissies en onduidelijkheden.

Nochtans, maakte de dossierbehandelaar nergens de moeite om verzoeker te confronteren met al deze kritiek, al rekening houdende met haar trauma Zodoende worden de hierboven omschreven rechtsbepalingen geschonden.

Verzoekende partij kan zich niet verweren indien zij niet eens de kans krijgt om het uit te leggen Verzoeker wordt maar één maal gehoord en er wordt van verwerende partij verwacht dat hij de kans krijgt om zich te verdedigen en elke onduidelijkheid voor de dossierbehandelaar kan verklaren tijdens het gehoor.

Verder meent het CGVS te mogen stellen dat de verzoekende partij geen opposant's profiel zou vertonen omwille van het feit dat de verzoekende partij in fine geen voldoende politieke kennis zou hebben , ondermeer van de andere oppositiefiguren, of dat haar programma niet coherent zou zijn. Het CGVS stelt eveneens dat de verzoekende partij niet duidelijk zou zijn ivm de oprichting van haar partij, haar leden enz.

De verzoekende partij heeft gesteld een partij te hebben opgericht met leden en haar als voorzitter maar dat de beweging als partij niet kon worden geregistreerd omdat de autoriteiten dat jhadden geweigerd.

De verzoekende partij heeft derhalve zonder tegenstrijdige verklaringen af te leggen , gelijktijdig kunnen beweren dat de partij geen leden had doch enkel sympathisanten of wel dat er leden bestonden, naargelang de periode die men beschouwt : de documenten van oprichting van de partij die voorgelegd werden ter registratie voorzagen in leden en voorzitterschap maar werden uiteindelijk nooit geregistreerd; de partij werd niet opgericht en de mensen die als leden werden beschouwd fungeerden verder samen als een informele beweging samengesteld uit sympathisanten..

De situatie dient in concreto te worden behandeld en geenszins formalistisch;

Dat de verzoekende partij geen politici is en geen bijzondere opleiding gekregen heeft die haar tot een politieke carrière had kunnen leiden.

Zij is een gewone burger die de politieke toestand in Soedan niet meer wilde ondergaan en die naar verandering streefde en in een mogelijke omwenteling bleef geloven omdat zij van oordeel was dat het volk meer dan ooit klaar was voor een omwenteling en het globaal beu was van het huidig bewind.

Dit houdt geenszins in dat de verzoekende partij een degelijk een "programma" zou hebben gehad , noch dat haar doelwitten haalbaar waren;, noch dat zij een plan had om tot haar doeleinden te geraken.

De gelegenheid dat het CGVS an oordeel is dat het programma niet haalbaar was of niet verenigbaar was met de werkelijkheid, is geenszins een teken is dat de verzoekende partij geen partij ooit probeerde te stichten noch dat zij door de huidige regering niet als opposant werd aanzien.

Een partij proberen te stichten in een dictatuur zoals Soedan is op zich reeds een oppositieacte die voor ernstige problemen kan zorgen, voornamelijk ook wanneer de stichter, in casu de verzoekende partij een eerdere militair is , hetzij normaliter, een man van de regering.

Het feit dat de verzoekende partij een eerdere militair was heeft ook voor gevolg dat de verzoekende partij van de autoriteiten gekend is van de autoriteiten ;

De beoordeling van het CGVS dat de beweging of partij van de verzoekende partij al dan niet goede of uitgebreide ideeën of een te behalen programma ontwikkelde is in de gegeven context van weinig belang , vermits de oppositieactie erin bestaat een beweging te willen stichten, mensen te willen aantrekken bij deze beweging en dat de autoriteiten de oprichting van deze beweging wilt dwarsen.

Dat de manier waarop het verzet wordt aanzien slim is of niet is in deze optiek en in de optiek van de regering van weinig belang.

Dat hierbij concreet dient te worden vastgesteld dat de meerderheid van de bevolking in Soedan geen basisopleiding heeft gekregen en a fortiori geen politieke opleiding, zodat uiteindelijk iedereen die maar iet voor het volk belooft zijn kans heeft in politiek ...

Dat de hiernavolgende informatie stuk 3 (...) en duidelijk en recent beeld weergeeft van het gebrek aan opleiding van de meeste Soedanezen en legt ook de nadruk op de primerende religieuze opleiding die door de regering opgelegd wordt;

Verder weet de verzoekende partij uiteraard dat Noord en Zuid Soedan thans gescheiden zijn : zij is echter van oordeel dat ondanks de referendum , de Soedanezen steeds naar eendracht hadden gestreven was de huidige regering er niet en was het rijkdom van de staat eerlijk verdeeld geweest tussen de bevolking.

Daarmee meent de verzoekende partij dat een strijd tegen de corruptie haar doelwitten zal dienen omdat corruptie tot opstand en geweld leidt tot onrechtvaardigheid en verdeeldheid;

Zij is van oordeel dat een staat van rechte in Soedan de eendracht zou terug invoeren en daar wenst zij aan te werken.

Dat zij quod non een verkeerde aanpak hiervoor kiest door zich quod non naar een verkeerde instelling te richten kan niet worden weerhouden.

Dat het Internationaal Strafhof niet zou bevoegd zijn wat betreft corruptie is inderdaad correct maar niettemin is corruptie vaak een onderdeel van de stelling die tot mensenmoord leidt...

De verzoekende partij kan derhalve degelijk in Soedan als opposant in aanmerking komen en als dusdanig riskeert zij uiteraard vervolgingen;

De motivatie is nogmaals niet ernstig genoeg om de beslissing te staven;

Dat echter alles bewijst dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980."

Inzake de subsidiaire bescherming stelt verzoeker:

"Het CG behandelt enkel de SB in het kader van artikel 48.4 C doch niet in het kader van artikel 48/4 b.

Het CGVS geeft echter geen enkele reden aan waarom in casu de SB bepaald bij artikel 48/4 b niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het hoger beschreven profiel van verzoekster en op basis van de hiernavolgende informatie ivm de foltering van terugkerende asielzoekers; [landeninformatie]

Dat de asielzoekers vanuit Frankrijk of België terugkeren is van weinig belang ;

CFR <https://www.ushmm.org/mobile/confront-genocide/cases-of-genocide/sudanand-south-sudan/sudan-violence> die een overzicht maakt van alle mensenrechtenschendingen in Soedan maakt [landeninformatie]

Dat de beslissing van het CGVS bijgevolg de aangehaalde middelen schendt'.

2.1.2. Verzoeker legt ter zitting een aanvullende nota neer. Deze nota bevat een medisch attest van 27 februari 2019 en een psychologisch attest van 17 maart 2019.

Beoordeling

2.2.1.1. Verzoeker voert aan dat artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

2.2.1.2. Dit artikel heeft betrekking op de mededeling door verweerder van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit het administratief dossier blijkt dat verweerder op 18 oktober 2018 op basis van artikel 57/5^{quater} per drager de notities van de gehoren heeft overgemaakt aan verzoeker (administratief dossier, stuk 4). De notities werden bezorgd op de laatst gekozen woonplaats van verzoeker (administratief dossier, stuk 6). Uit stuk 7 van het administratief dossier blijkt dat verzoeker in eigen naam het aanvraagformulier ondertekende teneinde een kopie van de notities basis van artikel 57/5^{quater} te bekomen.

Ten overvloede stelt de Raad vast dat op verschillende andere tijdstippen aan verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werden overgemaakt (administratief dossier, stuk 27, stuk 18).

Aangezien verweerder de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bezorgde aan verzoeker op diens laatst gekozen woonplaats wordt de schending van artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet (en artikel 32 van de Grondwet) niet dienstig aangevoerd.

Verzoeker brengt overigens geen begin van bewijs bij dat hij aan verweerder een kopie van het administratief dossier heeft gevraagd of in de onmogelijkheid was om het administratief dossier te raadplegen.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “*Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4 Verzoeker voert aan dat uit de bijgebrachte attesten blijkt dat hij sterk psychologisch gestoord is. Verzoeker stelt hieromtrent: “*De vraag die derhalve dient te worden gesteld is of de verzoekende partij al dan niet in staat was om een verhoor te ondergaan en of zij in concreto in staat was om een coherent relaas te maken, van om het even welke gebeurtenis dan ook...*

De raadsman van de verzoekende partij betwist dit ten stelligste, daar de verzoekende partij niet in staat was een normaal gesprek te voeren in verband met een vrij courant onderwerp...zoal haar leven in het centrum, haar medische afspraken, de weg tussen het station en het kantoor;”

De Raad stelt te dezen vast dat (i) verzoeker vijfmaal gehoord werd door verweerder; (ii) verzoeker tijdens elk van deze gehoren vergezeld was door een advocaat; (iii) verzoekers advocaat bij geen enkel (begin van) gehoor opmerkingen gemaakt heeft waaruit kan blijken dat verzoeker niet in staat is verklaringen af te leggen; (iv) uit de lezing van de gehoorverslagen niet blijkt dat verzoeker niet in staat was een normaal gesprek te voeren over de elementen van zijn relaas.

Het verweer dat aanvoert dat verzoeker psychologisch niet in staat was om verklaringen af te leggen kan niet worden aangenomen.

2.2.5. Verzoeker voert aan dat hij drie arrestaties heeft ondergaan in Soedan.

Omtrent de tijdstippen en duur van deze arrestaties stelt de bestreden beslissing:

“Ten eerste moet er vastgesteld worden dat u voortdurend tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande uw drie verklaarde arrestaties in Soedan.

*Bij DVZ verklaarde u dat u in Soedan, tussen 2013 en 2015, driemaal arbitrair werd opgepakt en dat het zomaar willekeurig was. **U zei dat u de eerste keer drie maanden werd vastgehouden, de tweede keer twee maanden en de derde keer 1 maand** (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).*

*Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u de data die u bij DVZ gaf wilde corrigeren en u zei dat u **voor de eerste keer gearresteerd werd in Soedan in de elfde maand van 2013 en dat u toen 1 maand opgesloten werd**. De tweede keer werd u gearresteerd en opgesloten in de 4de en 5de maand van 2014 en **de derde keer werd u opgepakt en voor 3 maanden opgesloten** tijdens de eerste 3 maanden van 2015 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS1 p.3).*

*Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud zei u dan dat u voor de eerste keer gearresteerd werd in Soedan in **augustus 2013** en 1 maand vastgehouden werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.12).*

*Tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u voor de eerste keer opgepakt werd in Soedan **begin 2014 en dat u toen 1 maand vastzat. Er werd u dan uitdrukkelijk gevraagd of de dag van uw eerste arrestatie plaatsvond begin 2014, waarop u dit bevestigde**. U werd toen geconfronteerd met uw verklaringen die u eerder deed op het CGVS, namelijk dat u reeds de data november en augustus 2013 opgegeven had als datum waarop uw eerste arrestatie zou plaatsgevonden hebben. U zei daarop dat u “alle documenten” afgegeven had en dat het misschien niet rechtgezet werd. U werd er toen op gewezen dat u die verschillende data zelf had gegeven tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS maar u begon over fouten bij DVZ die niet aangepast werden. U werd er toen opnieuw op gewezen dat het niet over aanpassingen van fouten ging maar dat u deze data zelf op het CGVS gegeven had. U zei daarop dat deze data dan “verkeerd genoteerd” werden en dat het deze keer moest kloppen; **u werd vanaf begin 2014 tot in 2015 3 keer gearresteerd en zat de eerste keer 1 maand vast, de tweede keer 2 maanden en de derde keer 3 maanden** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3 p.14).*

Er werd u toen gevraagd of u het over het document van de organisatie METAdrasi had (zie groene map in het administratief dossier) toen u zei dat u een document had neergelegd met de correcte data van uw arrestaties. U zei dat u het inderdaad over dit document had en toen u er dan op gewezen werd dat in dit document ook staat dat u voor de eerste keer opgepakt werd in 2013, sprak u zichzelf opnieuw tegen en zei u dat u inderdaad voor de eerste keer opgepakt werd eind 2013.

Er werd u dan opnieuw gevraagd of u nu voor de eerste keer opgepakt werd in 2013 of in 2014. U zei dan dat men een onderscheid tussen de arrestatie en de inval /aanval moest maken en dat ze voor de eerste keer bij u thuis kwamen eind 2013 maar dat u toen niet meegenomen werd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3p.14). Hoewel er dus, zoals hierboven beschreven, uitdrukkelijk naar de datum van uw arrestatie gevraagd werd, verklaart u nu dat de verwarring over de datum van uw eerste arrestatie zou liggen aan het feit dat ze eerst bij u thuis binnenvielen maar dat u pas later gearresteerd werd, iets wat u opmerkelijk genoeg pas voor het eerst verklaarde tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bovendien kan deze uitleg allerminst overtuigen aangezien er u uitdrukkelijk gevraagd werd naar de datum van uw arrestatie, niet naar de datum van de inval in uw huis voorafgaand aan uw arrestatie.

Wanneer er u dan opnieuw gevraagd werd wanneer u voor de eerste keer gearresteerd werd in Soedan, zei u dat u vrijkwam begin 2014 maar gearresteerd werd eind 2013 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3p.15).

Er moet dus vastgesteld worden dat u voortdurend tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de datum van uw eerste verklaarde arrestatie in Soedan en dat u hier geen aannemelijke uitleg voor hebt.

*Toen er u dan tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd wanneer u voor de eerste keer opgepakt werd in Soedan, zei u dat dit in **september 2013** gebeurde toen ze u oppakten tijdens de nacht toen u lag te slapen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS4 p.3). Ook later tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u voor de laatste keer een manifestatie in Soedan organiseerde in juni 2013 en dat ze u een paar maanden later arresteerden, in september 2013 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS4 p.4).”*

De loutere bewering dat verzoeker “zoals de meeste Afrikanen” zich moeilijk in tijd en ruimte kan oriënteren is niet afdoende om het geheel aan inconsistenties te verklaren. Verzoeker werd vijfmaal gehoord (en niet slechts één maal zoals aangevoerd in het verzoekschrift) en de inconsistenties in de data en duur van zijn vermeende arrestaties zijn dermate wezenlijk dat ze niet kunnen verschoond worden door zijn aangevoerde psychologische situatie. Daarenboven blijkt dat verzoeker tijdens de gehoren werd geconfronteerd met zijn eerder afgelegde en tegenstrijdige verklaringen.

2.2.6. Verzoeker legde inconsistente verklaringen af inzake zijn vrijlatingen. De bestreden beslissing stelt hieromtrent:

“Niet alleen betreffende de data en de duur van uw arrestaties in Soedan legde u tegenstrijdige verklaringen af, ook over de manier waarop u vrij kwam uit de gevangenis legde u tegenstrijdige verklaringen af. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u vrijkwam na uw tweede arrestatie door een “lange arm”. Toen er u gevraagd werd om dat uit te leggen, zei u dat uw collega’s van het leger bemiddeld zouden hebben voor u bij de militaire inlichtingendienst (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.14).

Toen er u tijdens uw derde persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd hoe u vrijkwam na uw tweede arrestatie, zei u dat ze u na zware martelingen bij u thuis op straat hebben gegooid. Toen er u dan gezegd werd dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaard had dat dit de manier was waarop u vrijkwam na uw eerste arrestatie (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS2 p.13), zei u dat ze u na uw eerste arrestatie neergooiden aan de deur van uw huis en na uw tweede arrestatie op straat. U werd er dan op gewezen dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaard had dat u na uw tweede arrestatie vrijkwam door de lange arm van uw collega’s. U zei daarop dat dit was hoe u vrijkwam na uw derde arrestatie maar niet na uw tweede arrestatie. Toen er u dan gezegd werd dat dit uw verklaringen waren die u eerder aflegde, ontkende u dit dan gewoon en zei u dat u toen gezegd zou hebben dat dit was hoe u na uw derde arrestatie vrijkwam (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS3 p.17).”

De verwijzing naar verzoekers psychologische situatie kan, mede gelet op hetgeen hoger werd vastgesteld, niet aangenomen worden als dienstig verweer ten aanzien van de voormelde motivering die terecht en pertinent is.

2.2.7. Verzoeker voert aan dat een “een partij te hebben opgericht met leden en haar [hem] als voorzitter maar dat de beweging als partij niet kon worden geregistreerd omdat de autoriteiten dat hadden geweigerd.”

De bestreden beslissing motiveert op omstandige en grondige wijze (cf. p. 3 - 6) dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een politiek opposant was of dat hij een politieke partij oprichtte (of dat van plan was). Deze motivering is onder meer gebaseerd op zijn inconsistente verklaringen inzake (i) het ogenblik van oprichting; (ii) de al dan niet registratie van de partij; (iii) het al dan niet hebben van leden en/of sympathisanten; (iv) de doelstellingen van en het partijprogramma; (v) de merkwaardige verklaringen aangaande de contacten met een Soedanese oppositiepartij in Zwitserland; (vi) Ahmed Haroen, ten aanzien van wie een arrestatiebevel werd uitgevaardigd door het Internationaal Strafhof; (vii) de verhouding tussen verzoekers partij/ideologie en JEM, SPLM en SPLM-N.

Verzoekers verweer dat hij “een gewone burger [is] die de politieke toestand in Soedan niet meer wilde ondergaan en die naar verandering streefde en in een mogelijke omwenteling bleef geloven omdat zij van oordeel was dat het volk meer dan ooit klaar was voor een omwenteling en het globaal beu was van het huidig bewind” kan niet aangenomen worden als nuttig verweer ten aanzien van het profiel van “opposant” dat hij zichzelf aanmeet. Verzoeker maakt in het geheel niet aannemelijk dat hij ook maar enige daad heeft gesteld met oog op het “streven naar verandering” in Soedan.

Verzoeker kan daarenboven bezwaarlijk blijven volhouden dat hij geen “hoog gestudeerde intellectueel” is en bijgevolg onvoldoende intellectuele capaciteiten had aangezien hij verklaarde in het leger de rang van luitenant-kolonel te hebben gehad (cf. bv. gehoor CGVS, 26 juni 2018, p. 12).

De bestreden beslissing oordeelt derhalve terecht dat verzoeker niet aanzien kan worden als een politiek opposant.

2.2.8. Verzoeker onderneemt geen poging om de motivering te weerleggen inzake de stukken en documenten die hij bijbrengt (bestreden beslissing, p. 6-8). Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

2.2.9. Inzake de attesten die verzoeker ter zitting neerlegt stelt de Raad vast dat:

- deze attesten worden bijgebracht zonder enige uitleg om welke reden ze worden bijgebracht of wat ze concreet willen aantonen in het kader van verzoekers beroep;
- het attest inzake een orthopedische consultatie geen verband houdt met verzoekers relaas;
- het psychologisch attest stelt dat verzoeker lijdt aan PTSD en medicatie neemt. Dit attest kan echter geen afbreuk doen aan hetgeen reeds eerder werd vastgesteld; aan verzoeker werd omwille van zijn medische problematiek de nodige maatregelen geboden (zoals het feit dat hij vijfmaal werd gehoord) teneinde hieraan tegemoet te komen.

De ter zitting bijgebrachte attesten kunnen geen afbreuk doen aan de werkwijze van verweerder waaruit blijkt dat deze met de gepaste zorg is omgegaan met verzoekers medische problematiek.

2.2.10. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.11. Inzake de subsidiaire bescherming stelt verzoeker dat de bestreden beslissing deze enkel beoordeelde in functie van artikel 48/4, § 2, c) en niet in het kader van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Daargelaten de vaststelling dat de bestreden beslissing evenmin motiveert inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat de bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, feitelijke grondslag mist. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De loutere verwijzing naar de geciteerde landeninformatie omtrent het terugsturen van afgewezen asielzoekers en de mensenrechtensituatie in Soedan is dermate algemeen en weinig pertinent zodat ze niet dienstig wordt aangewend in hoofde van verzoeker.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS